

bringe Udløbet fra Ringkøbing Fjord. Tværtimod, ud fra hvilket Standpunkt man end stiller sig, enten man ønsker at bevare Udløbet ved Nymindegab, hvor det nu er, eller at faa gravet et nyt Udløb i større eller mindre Afstand Nord paa, vil det i alle Tilfælde have sin Betydning at erfare, hvorvidt disse Høfder ville være i Stand til at lette Bestræbelserne for at holde Udløbet aabent. Da dette Spørgsmaal vistnok ikke mindst er af Betydning over for det meget omtvistede Problem, hvorvidt et nyt Løb, der udgraves Nord paa, overhovedet uden meget stor Bekostning kan holdes aabent, synes det at maatte være af Interesse netop ogsaa for dem, der holde paa det nordre Løb, at faa konstateret, hvorvidt disse Høfder paa denne Del af Kysten kunne gøre den tilsigtede Nytte. Jeg kan derfor ikke andet end paa ny anbefale, at man giver denne Bevilling. — Under Nr. 147 omtales Spørgsmaalet om Anskaffelsen af et nyt Uddybningsfartøj. Det er blevet fra forskellige Sider her i Salen fremhævet, at det vilde være ønskeligt, om dette Fartøj kunde blive bygget her i Landet, saaledes at Bestillingen ikke gaar til Udlandet. Det sidste Uddybningsfartøj, vi anskaffede til Vandbygningsvæsenet, var „Dragen“, der anvendes i Limfjorden. Tilbud blev den Gang ikke indhentet her i Landet, men fra forskellige udenlandske Værfter, dels skotske og dels hollandske. Grunden var den, at da der atter forrige Gang anskaffedes et saadant Fartøj, ønskede de indenlandske Værfter ikke at gøre Tilbud, fordi Bygningen af den Slags Fartøjer er en Specialitet, som til Dels kræver særlige Installationer og Maskiner. Det er derfor maaske sandsynligt, at de indenlandske Værfter heller ikke denne Gang ønske at konkurrere. Jeg skal gerne indhente Tilbud fra Indlandet, men jeg kunde ganske vist tænke mig, at særlig ved en Anskaffelse af et saa ringe Omfang, som der her er Tale om, vilde det for Værfterne mulig ikke kunne betale sig at sætte sig i særlig Udgift for at være i Stand til at paatage sig Arbejdet.

Jeg gaar derefter over til § 27. Under Nr. 163 er der Tale om en Bevilling til Forbedring af Signalforholdene paa Statsbanerne. Man har i Udvalget været noget betænkelig ved denne Udgift, idet man frygter for, at der eksperimenteres for meget med forskellige Signalsystemer. Jeg kan imidlertid berolige ærede Medlemmer med, at der ikke i en Række af Aar er

gjort Forsøg med Indførelse af noget nyt Signalsystem. De Udgifter, der i de senere Aar ere medgaaede til Forbedring af Signalforholdene, hvortil Stødet blev givet ved Gentoftekatastrofen, ere anvendte til Forbedring af det hidtidige, men have ikke haft til Formaal at indføre noget nyt System. Det, der her er Tale om, er derimod ganske vist noget nyt, nemlig at gaa over til at afskaffe Brugen af hvidt Lys, et System, man i den senere Tid er gaaet over til i Udlandet, og som efter Teknikernes Udsagn anbefaler sig saa meget ved de Fordele, det frembyder, at jeg ikke kan se andet, end at det vil være paa sin Plads at give denne Bevilling, der dog ikke er af overordentlig stort Omfang. — Under Nr. 154 i Betænkningen findes der en Række Spørgsmaal, der have været Genstand for Samraad. Først det, om Flommer skulle optages mellem de let fordærlige Varer, der beforders med Iltog til nedsat Betaling. Ja, det er simpelt hen et Pengespørgsmaal. At Statsbanernes Indtægter ikke ere saa høje, at Banerne ikke give et saa stort Udbytte, som ønskeligt er, ved enhver, og det vides ogsaa, at vi netop forhandle om at sætte Taksterne op. Spørgsmaalet er da, om man samtidig for et større eller mindre Antal Varer vil sætte Taksten ned. Efter hvad der foreligger for mig, skønnes der ikke at være saa stor Nødvendighed for at udstrække den Lettelse, der indrømmes visse let fordærlige Varer, ogsaa til Svineflommer, at der for mig har været særlig Anledning til at foretage denne Forandring. Ikke mindst gør man fra Statsbanernes Side opmærksom paa, at man da ogsaa vil blive nødt til — det kan efter Administrationens Opfattelse ikke undgaas — at give den samme Begunstigelse til Talg, og det drejer sig da om et meget betydeligt Kvantum; saa Udgifterne for Statsbanerne ville blive ikke ringe. Imidlertid, ligesom jeg i den forløbne Sommer har udstrakt denne Nedsættelse til Landbrugsprodukter, Ost og Pølser, skal jeg være villig til fremdeles at overveje Henstillinger af lignende Art, der blive mig forebragte, men det maa ikke tages mig alt for fortrydeligt op, om Hensynet til Statsbanernes Indtægter dog for mig maa spille en ikke uvæsentlig Rolle ved Afgørelsen. — Derefter komme vi til et Samraad om Anvendelse af bornholmsk Granit ved Statens Byggeforetagender. Jeg skal derom sige, at jeg vil finde det rigtigt, om man ogsaa her foretrækker det indenlandske Produkt, hvor det under lige